

3. Kolmas väide, et on rikutud kaitseõigusi. Apellandi arvates on Euroopa Liidu kohtute praktika ning Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni järelustega vastuolus Avaliku Teenistuse Kohtu järelust, et see põhimõte ei kehti siis, kui öeldi üles vastastikusel usaldusel põhinev ajutine tööleping.
4. Neljas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus on tõlgendanud valesti Parlamendi (ametnike ja muude teenistujate töölevõtmise) sise-eeskirja artikli 10 rikkumise tagajärgi, kui ta asus seisukohale, et teenistusest vabastamise otsust ei saa tühistada põhjendusel, et rikuti personalikomitee eelnevalt teavitamise kohustust.
5. Viies väide, et on rikutud erapooletuse põhimõtet.
6. Kuues väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, kuna apellandi arvates 10. juuli 2007. aasta otsust üldse ei põhjendatud.
7. Seitsmes väide, et on rikutud õigust tõhusale kohtumenetlusele, arvestades seda, et Avaliku Teenistuse Kohus asus seisukohale, et ta ei ole pädev hindama teenistusest vabastamise põhjuste õigsust ja tõsidust.
8. Kaheksas väide, et on tehtud ilmne hindamisviga, kuna apellandi teenistusest vabastamine ei põhinenud faktilistel tõenditel.

22. augustil 2011 esitatud hagi — Natura Selection versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Menard (natura)

(Kohtuasi T-461/11)

(2011/C 340/52)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Natura Selection, SL (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat E. Sugrañes Coca)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ernest Menard SA (Bourseul, Prantsusmaa)

Nõuded

Hageja palub Euroopa Liidu Üldkohtul:

- rahuldada käesolev hagi;
- kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit esitama käesolevas menetluses tõendid üldtuntuse kohta, millele hageja viitas kaebemenetluses R 2454/2010-2 ja mis on nimetatud hagi punktis 39;

— tühistada 8. juuni 2011. aasta otsus, mille Siseturu Ühtlustamise Ameti teine apellatsioonikoda tegi asjas R 2454/2010-2, ning vastulausete osakonna 21. oktoobri 2010. aasta otsus asjas B 1072513;

— registreerida täies ulatuses kujutismärk nr 4 713 368 „natura”, mille suhtes esitati vastulause nr B 1072513 klassi 20 kuuluvate kaupade osas;

— mõista kõik kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „natura” klassidesse 14, 20, 25 ja 35 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Ernest Menard SA.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk „natura” klassidesse 19 ja 20 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine seeläbi, kuna puudub vastandatud kaubamärkide segijamise tõenäosus.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta; ELT L 78, lk 1.

9. septembril 2011 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon

(Kohtuasi T-478/11)

(2011/C 340/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter ja J. Rossi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub oma hagiavalduses Üldkohtul tühistada Euroopa Komisjoni 29. juuni 2011. aasta otsus K(2011) 4376 lõplik riigiabi nr NN 10/2010 kohta, mis puudutab *interprofession nationale porcine* (Prantsuse sealihatootjate assotsiatsioon, edaspidi „INAPORC“) tegevust, mida rahastatakse kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksetest (edaspidi „maksed“), mille INAPORC on kehtestanud oma liikmetele, keda ta esindab. Komisjon leidis, et need maksed on meetmed, mis on osa siseturuga kokkusobivast riigiabist.

Oma hagi põhjendamiseks tugineb hageja ühele väitele, mille kohaselt kohaldas komisjon väärtalt riigiabi mõistet ELTL artikli 107 lõike 1 mõttes, kuna asus seisukohale, et INAPORC-i tegevus, mida ta rahastas maksetest saadud tulust, oli riigi tegevus, mida rahastatakse riigi vahenditest.

Hageja väidab, et INAPORC-i tegevus, mida ta rahastas maksetest saadavast tulust, vastas Euroopa Kohtu 15. juuli 2004. aasta otsuses C-345/02: Pearle jt (EKL 2004, lk 7139) sätestatud nõuetele, et majandussektori ettevõtjaid esindava organisatsiooni nõutavaid kohustuslikke maksed ei peaks käsitlema riigi vahenditena, millega rahastatakse riigiga seotud tegevust, kuna

- INAPORC-i tegevuse on kindlaks määranud kutsealane organ, mis esindab asjaomasel põllumajandussektoris tegutsevaid ettevõtjaid ja see ei ole riigi poliitika teostamise vahend;
- INAPORC-i tegevust rahastatakse sektoris tegutsevatele ettevõtjatele pärit rahalistest vahenditest;
- rahastamise korra ja maksete protsendi/suuruse määrab kindlaks INAPORC ning riik selles ei osale;
- maksed võib kasutada üksnes meetme rahastamiseks, millesse riigil ei ole võimalik kuidagi sekkuda.

9. septembril 2011 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon

(Kohtuasi T-479/11)

(2011/C 340/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha ja J. Gstalter)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus täies ulatuses;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja Üldkohtul tühistada Euroopa Komisjoni 29. juuni 2011. aasta otsus K(2011) 4483 lõplik riigiabi C 35/2008 kohta, mida Prantsusmaa andis avalik-õiguslikule tööstus- ja äriametusele Institut Français du Pétrole'ile.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide puudutab õigusnormi rikkumist, kuna komisjon ei olnud õiguslikult piisavalt tõendanud riigiabi olemasolu. Hageja leiab nimelt, et riigiabi olemasolu tõendamisel ei järginud komisjon norme, mis reguleerivad tõendamist riigiabi valdkonnas nii tõendamiskoormise kui tõendamise taseme osas.
2. Teine väide, mis on jagatud neljaks osaks, puudutab fakti-õiguse ja õigusnormi rikkumisi, kuna komisjon tugines Institut Français du Pétrole'ile vaikumisi antud piiramatule tagatise olemasolule. Hageja väidab, et:
 - Prantsuse õiguse analüüsist ei saa tuletada sellise põhimõtte olemasolu, et riik tagab Institut Français du Pétrole'i võlgasid;
 - Institut Français du Pétrole'ile tasumise tähtsust pikendamist ja maksejõuetust puudutava, ühenduse õigusest tuleneva menetluse kohaldamatus ei väljendu asjaolus, et sellise asutuse võlausaldajad on soodsamas olukorras kui sellise ettevõtja võlausaldajad, mille suhtes kehtib äriõigus;
 - mehhanisme, mis võimaldavad kahtluse alla seada riigi vastutuse, ei saa samastada piiramatule tagatise mehhanismiga, ning
 - Institut Français du Pétrole'i avaliku teenuse kohustustega seotud teatavate laenude võimalik säilitamine ei ole seotud asutuse õigusliku vormiga.
3. Kolmas väide, mis koosneb kahest osast, puudutab ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses eelise mõiste rikkumist, kuna:
 - komisjon järeldas valesti, et tagatise — oletades, et see on tuvastatud — olemasolu loob eelise Institut Français du Pétrole'ile, ning
 - teise võimalusena rikkus komisjon eelise mõistet, kui ta leidis, et väidetav eelis, mis on Institut Français du Pétrole'il oma põhikirjast tuleneva tagatise tõttu, kanti üle tema eraõiguslikele tütar-ettevõtjatele Axens'ile ja Prosernat'le.